Lieta Nr. 11331094314
K26-0110-15/1

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rēzeknē 2015.gada 18.februārī

Rēzeknes tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis A.Zutis,
ar sekretāri S.Veselovu,
piedaloties prokuroram Z.Karčavam,
aizstāvim – zvērinātam advokātam V.Platpiram

atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. A/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā,

Aprakstošā daļa

[1] /pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību) turpmāk norādītos apstākļos:

/pers. A/ 2014.gada 30.septembrī ap plkst.08.50 ar dēla /pers. B/ atļauju un, iegūstot no viņa dzīvokļa atslēgas, ieradās dzīvoklī /adrese A/, kur agrāk dzīvoja kopā ar bijušo sievu /pers. C/. Atrodoties dzīvoklī, /pers. A/ slepeni nolaupīja cietušajai /pers. C/ piederošo portatīvo datoru „ASUS X551MA" 429,99 *euro* vērtībā. Turpmāk pers.A ar nozagto mantu rīkojās pēc saviem ieskatiem un ar citas personas palīdzību, kura nezināja par izdarīto zādzību, ieķīlāja nozagto datoru lombardā.

Ar savām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā.

Motīvu daļa

[2] /pers. A/ savu vainu Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina daļēji, jo uzskata, ka portatīvais dators ir viņa un /pers. C/ kopēja manta.

[3] Tiesa uzskata, ka apsūdzētais /pers. A/ izdarīja noziedzīgo nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā turpmāk norādīto apsvērumu dēļ.

[3.1] Apsūdzētā /pers. A/ vaina Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apstiprinās ar cietušās /pers. C/, liecinieces /pers. E/, nepilngadīgā lieciniekа /pers. B/ sniegtajām liecībām tiesas sēdē, kā arī ar paša apsūdzētā /pers. A/ sniegtajām liecībām pirmstiesas procesā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 503.panta ceturto daļu tiesas sēdē tika nolasītas **apsūdzētā /pers. A/** pirmstiesas procesā sniegtās liecības, no kurām izriet, ka viņš ar savu sievu /pers. C/ izšķīrās divus gadus atpakaļ un dzīvoklī kopā ar bijušo sievu un dēlu sākumā nedzīvoja, bet 2013.gada novembrī Svetlana viņam atļāva dzīvot pie viņiem dzīvoklī /adrese B/. Dzīvokļa atslēgu viņam pašam nebija, bet tās bija tikai dēlam un Svetlanai. Apsūdzētais /pers. A/ 2014.gada 30.septembrī ap plkst.8.40 aizgāja pie dēla uz skolu, lai paņemtu no viņa dzīvokļa atslēgas, kurā dzīvo viņa dēls un bijusī sieva /pers. C/. Viņš bija alkohola reibumā. /pers. A/ gribēja vienkārši pagulēt šajā dzīvoklī. Kad dēls iedeva viņam atslēgas, tad /pers. A/ aizgāja uz dzīvokli /adrese B/. Dzīvoklī /pers. A/ paēda un pagulēja, mazliet paspēlēja datoru un pēc tam nolēma iedzert. Par cik /pers. A/ nebija naudas, viņš nolēma izdarīt datora zādzību un to nodot lombardā, bet naudu nodzert. Apsūdzētais /pers. A/ ap plkst.10.00-11.00 paņēma datoru, uzlādes ierīci un gāja uz lombarda pusi, kurš atrodas pie aptiekas „Lana". Pa ceļam viņš satika paziņu /pers. E/ un palūdza viņai nodot lombardā it kā viņa datoru ar /pers. E/ pasi. Tāpat viņai paskaidroja, ka pats nevar nodot, jo viņam nav personu apliecinoša dokumenta. /pers. E/ piekrita /pers. A/ palīdzēt, un viņa nodeva datoru lombardā „Modo Kapitāls". Par to /pers. A/ viņai iedeva 11 *euro*. Par datoru no lombarda /pers. A/ saņēma 150 *euro*. Daļu naudas viņš iztērēja, atdodot parādus, daļu nospēlēja spēļu automātos. Visu naudu viņš iztērēja divās dienās. Pēc pāris dienām /pers. A/ saņēma algu, gribēja naudu atdot /pers. C/, lai viņa izņem datoru, bet viņa /pers. A/ mājās nelaida un naudu nepaņēma. Par datora zādzību viņa paziņoja policijai *(lietas 25.-27., 54.-57.lapa)*.

Tiesas sēdē **cietusī /pers. C/** liecināja, ka /pers. A/ ir viņas bijušais vīrs. Laulība ar /pers. A/ viņai ir šķirta, taču viņš dzīvoja pie cietušās dzīvoklī. Apmēram mēnesi pirms noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas ar /pers. A/ nekādu attiecību nebija, viņš dzīvoklī nenakšņoja trīs dienas vai pat ilgāk, līdz ar to /pers. A/ dzīvoklī atradās kā īrnieks. Pēdējā mēneša laikā tādas kā kopdzīves viņiem nebija, bet viņš deva naudu kopdzīvei – produktu iegādei un dzīvokļa apmaksai. Viņa /pers. A/ neuzticējās, tāpēc /pers. A/ nebija savas dzīvokļa atslēgas. /pers. A/ dzīvoklī varēja atrasties tikai cietušās vai viņas dēla klātbūtnē. Viņu kopdzīves laikā laulībā bija gadījumi, kad /pers. A/ nesa pārdot mantas no dzīvokļa. 2014.gada 30.septembrī ap plkst.9.00 viņas bijušais vīrs /pers. A/ atnāca pie dēla /pers. B/ uz skolu un palūdza dzīvokļa atslēgas. Dēls viņam iedeva dzīvokļa atslēgas. Ap plkst.15.00 cietušās dēls atnāca mājās un nevarēja tikt dzīvoklī, jo durvis bija aizslēgtas. Dēls piezvanīja viņai uz darbu. Pēc plkst.15.00 cietusī atnāca no darba uz dzīvokli /adrese B/ un konstatēja, ka /pers. A/ mājās nebija, no dzīvokļa pazuda portatīvais dators ASUS 429,99 *euro* vērtībā. Par datora zādzību cietusī paziņoja policijai. Dēls viņai paskaidroja, ka /pers. A/ bija skaidrā, taču bija jūtams, ka iepriekšējā vakarā viņš bija lietojis alkoholu. Cietusī norāda, ka nav devusi /pers. A/ atļauju ieķīlāt vai pārdot datoru. Neskatoties uz to, ka /pers. A/ datora pirkšanas brīdī dzīvoja kopā ar ģimeni, cietusī uzskata, ka dators ir viņas īpašums, jo datoru viņa bija nopirkusi līzingā nepilngadīgajam dēlam. Lai arī /pers. A/ palīdzēja izvēlēties datoru, līzinga līgums tika noformēts uz cietušās vārda, un līzinga maksājumus viņa veica pati no saviem finanšu līdzekļiem. /pers. A/ palīdzēja materiāli ģimenei, bet līzinga maksājumus pats neveica. Kad /pers. A/ dzīvoja viņas dzīvoklī, viņš, lielākoties, lietoja šo portatīvo datoru, bet tas nav viņa īpašums. Materiāla rakstura pretenziju pret /pers. A/ cietušai nav, jo datoru atgrieza policija. Divas dienas pēc datora zādzības /pers. A/ vakarā satika dēlu Vladislavu un atdeva viņam naudu 150 *euro*, lai izpirktu datoru no lombarda. Pēc tam nākamajā rītā /pers. A/ ap plkst.6.00 atnāca pakaļ pēc šīs naudas, un cietusī atdeva viņam naudu atpakaļ. Pēc zādzības cietusī satika savu brālēnu /pers. F/, no kura uzzināja, ka /pers. A/ brālēnam pateica, ka datoru ieķīlāja lombardā. Šo informāciju cietusī paziņoja policijai, un tad no lombarda tika izņemts dators. Apsūdzētajam /pers. A/ bija iespēja dzīvoklī lietot portatīvo datoru, kad viņš atradās dzīvoklī, taču iznest portatīvo datoru ārpus dzīvokļa, pārdot to vai ieķīlāt tiesību viņam nebija.

Liecinieks pers.B tiesas sēdē liecināja, ka 2014.gada 30.septembrī ap plkst.9.30 uz Rēzeknes 6.vidusskolu atnāca viņa tētis /pers. A/ un palūdza

iedot dzīvokļa atslēgas. /pers. A/ teica, ka ies mājās paēst un gaidīs viņu tur. Tētis ar mammu bija izšķirušies, bet dzīvoja kopā ar viņiem patstāvīgi, taču citreiz nenakšņoja mājās. Tēvs mājās izmantoja datoru, televizoru, citas mantas. Tētim dzīvokļa atslēgu pašam nebija, atslēgas bija tikai lieciniekam un mātei /pers. C/. Viņš iedeva tēvam atslēgas, un tēvs aizgāja uz mājām. Kad pēc stundām viņš aizgāja mājās /adrese/, dzīvokļa durvis bija aizslēgtas. Viņš nevarēja tikt dzīvoklī, tāpēc piezvanīja mātei /pers. C/. Ap plkst.15.00 no darba atnāca māte, viņi kopā ienāca dzīvoklī un konstatēja, ka mājās nav portatīvā datora. Māte paziņoja policijai. Liecinieks norāda, ka portatīvo datoru viņam nopirka kā dāvanu mācību gada beigās. Datoru izvēlējās kopā ar tēvu un māti. Datoru lietoja arī tēvs, bet to no mājām iznest viņš nedrīkstēja. Runas par to, ka /pers. A/ būtu tiesīgs ieķīlāt portatīvo datoru, mājās nebija. Tāpat /pers. B/ norāda, ka pēc zādzības satika tēvu, kurš viņam iedeva 150 *euro,* un pateica, ka datoru izņems no lombarda. Naudu viņš atdeva mātei, bet no rīta tēvs naudu paņēma atpakaļ.

Lieciniece/pers. H/ tiesas sēdē liecināja, ka 2014.gada 30.septembrī viņa satika /pers. A/ pie mājas Atbrīvošanas alejā 164a, Rēzeknē, kurš palūdza viņai ieķīlāt lombardā portatīvo datoru. /pers. A/ pateica, ka viņš nevarēja ieķīlāt datoru pats, jo viņam līdzi nebija pases. Viņa ar /pers. A/ aizgāja uz lombardu un, uzrādot savu pasi, ieķīlāja portatīvo datoru. Par datoru samaksāja 150 *euro*, kurus paņēma /pers. A/. Tāpat lieciniece norāda, ka lombardā uzrakstīja pilnvarojumu uz /pers. A/, lai viņš pats varētu izpirkt datoru. /pers. A/ paskaidroja, ka datoru viņam vajadzēja ieķīlāt, jo steidzami bija nepieciešama nauda.

[3.2] Turklāt apsūdzētā /pers. A/ vaina Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā apstiprinās ar lēmumā par krimināllietas nodošanu tiesai norādītajiem *(lietas 81.lapa)* un tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem objektīvajiem pierādījumiem:

- ar 2014.gada 12.maija čeka kopiju par portatīvā datora ASUS X551MA – SX020H 15,6 N3520 429,99 *euro* vērtībā iegādi, par ko samaksāti 100 *euro (lietas 10.lapa)*;

- ar 2014.gada 12.maijā noslēgto patērētāju kreditēšanas līguma Nr.L538050 kopiju, kas noslēgts starp aizdevēju - A/S „Lateko līzings" un aizņēmēju - /pers. C/ par portatīvā datora ASUS X551MA – SX020H 15,6 N3520 iegādi. No līguma nosacījumiem izriet, ka aizņēmējs kļūst par preces īpašnieku saskaņā ar aizņēmēja un preces pārdevēja savstarpējo vienošanos un ka /pers. C/ apņemas veikt katru mēnesi no 2014.gada 22.jūnija līdz 2015.gada 22.maijam maksājumus par saņemto aizdevumu portatīvā datora iegādei *(lietas 11.-12.lapa)*;

- ar 2014.gada 12.maija pavadzīmes – rēķina Nr.RDZ301140 kopiju par portatīvā datora ASUS X551MA-SX020H 15,6 N3520 saņemšanu, kurā norādīts, ka 2014.gada 12.maijā portatīvā datora ASUS X551MA-SX020H 15,6 N3520 vērtība bez pievienotās vērtības nodokļa ir 355,36 *euro (ar PVN - 429,99 euro)*. Portatīvo datoru izsniedza /pers. J/, bet pieņēma /pers. C/ *(lietas 13.lapa)*;

- ar 2014.gada 12.maijā noslēgto pirkuma apdrošināšanas informatīvo lapu pie polises Nr.PZULV1004248 kopiju, par portatīvā datora ASUS X551MA-SX020H 15,6 N3520 apdrošināšanu par apdrošināšanas summu 481,59 *euro* vērtībā uz apdrošināšanas periodu no 2014.gada 12.maija līdz 2015.gada 11.maijam *(lietas 14.lapa);*

- ar 2014.gada 2.oktobra izņemšanas un apskates protokolu, kur no lombarda akciju sabiedrības „Moda Kapitāls" Rēzeknes filiāles Atbrīvošanas alejā 116, Rēzeknē izņemts portatīvais dators ASUS X551MA – SX020H, melnā krāsā *(lietas 16.,18.lapa)*;

- ar 2014.gada 30.septembra aizdevuma līguma pret kustamas lietas ķīlu Nr.46-249500 kopiju, kurā norādīts, ka kredīta ņēmējs - /pers. E/ kredīta nodrošinājumam aizdevējam - A/S „Moda Kapitāls" ieķīlā kustamo lietu – portatīvo datoru ASUS X551M 15,6, Ram 4GB, HDD 500GB un lādētāju S/N: E2N0CX41977908A, par izsniegto kredīta summu 150 *euro*, kredīta atmaksas termiņš 2014.gada 14.oktobris. /pers. E/ ar pilnvaru pilnvaroja /pers. A/ veikt visas darbības, kas izrietēja no noslēgtā aizdevuma līguma, tajā skaitā veikt visus līguma maksājumus un saņemt ieķīlāto kustāmo lietu *(lietas 17.lapa)*;

- ar Personu Datu pārlūka izdruku, no kuras izriet, ka /pers. A/ un /pers. C/ laulība šķirta 2013.gada 25.aprīlī *(lietas 122.lapa)*.

[3.3] Ar cietušās /pers. C/ un apsūdzētā /pers. A/ liecībām, kā arī Personu Datu pārlūka izdruku pierādīts, ka cietušajai un apsūdzētajam bija noslēgta laulība, kas izšķirta 2013.gada 23.maijā. Pēc laulības šķiršanas cietusī ar /pers. A/ dzīvoja atsevišķi, bet pēc tam cietusī atļāva dzīvot /pers. A/ pie cietušās dzīvoklī /adrese B/. No cietušās /pers. C/, liecinieka /pers. B/ un apsūdzētā /pers. A/ liecībām izriet, ka apsūdzētais varēja atrasties dzīvoklī tikai tad, kad bija mājās pati cietusī vai arī viņu kopējais dēls. Apsūdzētajam nebija atslēgas no dzīvokļa, un viņam tās nebija uzticētas. Dzīvoklī atradās portatīvais dators, kuru par savu naudu bija iegādājusies cietusī savam dēlam pēc nepilna gada, kad bija šķirta laulība ar /pers. A/. 2014.gada 12.maija čeka kopija, 2014.gada 12.maija patērētāju kreditēšanas līguma kopija, 2014.gada 12.maija pavadzīmes – rēķina kopija un 2014.gada 12.maija pirkuma apdrošināšanas informatīvās lapas kopija apstiprina, ka tieši cietusī /pers. C/ iegādājās portatīvo datoru ASUS X551MA – SX020H par 429,99 *euro*. Viņa veica portatīvā datora apmaksu, izmantojot aizdevumu no A/S „Lateko līzings". /pers. C/ kļuva par portatīvā datora īpašnieci, taču viņai katru mēnesi no 2014.gada 22.jūnija līdz 2015.gada 22.maijam vajadzēja veikt maksājumus par saņemto aizdevumu portatīvā datora iegādei. Savukārt apsūdzētais /pers. A/ varēja izmantot šo portatīvo datoru, atrodoties dzīvoklī.

Kā izriet no cietušās /pers. C/, liecinieka /pers. B/ un apsūdzētā /pers. A/ liecībām, ka 2014.gada 30.septembrī ap plkst.9.00 apsūdzētais /pers. A/ no sava dēla /pers. B/ skolā paņēma dzīvokļa atslēgas un aizgāja uz dzīvokli /adrese B/. Pēc tam, atrodoties dzīvoklī, /pers. A/ radās nodoms nozagt bijušajai sievai piederošo datoru un ieķīlāt to lombardā, lai iegūtu naudu alkohola iegādei. /pers. A/ prettiesiski paņēma datoru, uzlādes ierīci un ar paziņas /pers. E/ starpniecību nodeva to lombardā A/S „Moda Kapitāls" par 150 *euro*. Portatīvā datora zādzību, atnākot uz mājām, konstatēja cietusī /pers. C/ un viņas dēls /pers. B/. Liecinieces /pers. E/ liecības un 2014.gada 30.septembra aizdevuma līguma pret kustamas lietas ķīlu kopija, pers.E izsniegtās pilnvaras kopija, 2014.gada 2.oktobra izņemšanas un apskates protokols apstiprina apsūdzētā pers.A liecības, ka pers.E pēc apsūdzētā /pers. A/ lūguma nodeva lombardā A/S „Moda Kapitāls" portatīvo datoru ASUS X551MA – SX020H, kuru pēc tam no lombarda izņēma policijas darbinieki.

No tiesas sēdē pārbaudītajiem pierādījumiem tiesa nekonstatē, ka apsūdzētais /pers. A/ bija tiesīgs brīvi rīkoties ar portatīvo datoru, ko bija iegādājusies viņa sieva. Tāpat šis portatīvais dators nebija uzticēts apsūdzētajam, lai viņš to pārvaldītu, saglabātu, izsniegtu citām personām, ieķīlātu vai pārdotu. Līdz ar to tiesa atzīst, ka apsūdzētais izdarīja portatīvā datora zādzību un to ieķīlāja lombardā par 150 *euro*. Tāpat tiesas skatījumā, nauda, ko lombardā izsniedza par ieķīlāto portatīvo datoru, nevar būt atzīstama par portatīvā datora vērtību uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi. Tiesa uzskata, ka cietusī ir pierādījusi ar iesniegtajiem pierādījumiem portatīvā datora vērtību uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi, līdz ar to nav pamata samazināt apsūdzībā norādīto portatīvā datora vērtību. Tiesai no aizstāvības puses nav iesniegti pierādījumi, kas radītu pamatotas šaubas par portatīvā datora vērtību uz 2014.gada 30.septembri.

Tiesa uzskata, ka nav pamata atzīt nozagto portatīvo datoru par laulības laikā iegūto mantu kopīgi, jo saskaņā ar Civillikuma 109.panta pirmās daļas 3.punktu laulāto likumiskās mantiskās attiecības izbeidzas, šķirot laulību. Uz portatīvā datora iegādes brīdi cietušās un apsūdzētā laulība bija šķirta.

Izvērtējot iepriekš izklāstītos pierādījumus, tiesa atzīst, ka pirmstiesas procesā apsūdzētā /pers. A/ prettiesiskās darbības ir pareizi kvalificētas kā Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā paredzētais noziedzīgais nodarījums un apsūdzētā vaina ir pierādīta.

[4] Nosakot sodu /pers. A/, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantā norādītiem soda noteikšanas vispārīgiem principiem ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

/pers. A/ iepriekš vairākas reizes kriminālsodīts, pēdējo reizi notiesāts ar Rēzeknes tiesas 2014.gada 5.augusta spriedumu par Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu ar brīvības atņemšanu uz 5 mēnešiem, nosakot sodu nosacīti ar pārbaudes laiku uz 9 mēnešiem, spriedums stājies spēkā 2014.gada 16.augustā, ar Rēzeknes tiesas 2015.gada 20.janvāra lēmumu nolemts izpildīt Rēzeknes tiesas 2014.gada

5.augusta spriedumā noteikto brīvības atņemšanas sodu uz 5 mēnešiem *(lietas 63.-69., 115.-121.lapa)*.

Tiesas sēdē /pers. A/ viņa personu raksturojošos datus neapstrīdēja, paskaidroja, ka šķīries, apgādībā viens bērns, pirms apcietinājuma strādāja celtniecības uzņēmumā par palīgstrādnieku, narkologa un psihiatra uzskaitē nav reģistrēts, apreibinošo vielu lietošanas problēmu nepastāv.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošo apstākli tiesa atzīst to, ka apsūdzētais savu vainu atzina daļēji *(atzina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas faktiskos apstākļus)* un nožēloja izdarīto, kā arī izlīga ar cietušo.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. un 12.punktu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošiem apstākļiem tiesa atzīst to, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgo nodarījumu recidīvu un tas izdarīts alkohola ietekmē *(apsūdzētā liecības lietas 55.,57.lapa)*.

Izvērtējot apsūdzētā /pers. A/ personību, tas ir, iepriekš kriminālsodīts, sodāmība likumā noteiktā kārtībā nav dzēsta, pirms apcietinājuma bija nodarbināts, šķīries, apgādībā viens bērns, viņa attieksmi pret izdarīto noziedzīgo nodarījumu – savu vainu atzina daļēji *(atzina noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas faktiskos apstākļus)* un nožēloja izdarīto, noziedzīga nodarījuma smagumu – izdarīts mazāk smags noziegums, raksturu – apsūdzētais, būdams alkohola ietekmē un atrodoties bijušās sievas dzīvoklī, izdarīja portatīvā datora zādzību, tādējādi apdraudot fizisko personu mantiskās intereses, radīto kaitējumu – cietušajai /pers. C/ ar portatīvā datora zādzību tika nodarīts mantisks zaudējums 429,99 *euro* apmērā, nozagto portatīvo datoru policijas darbinieki izņēma lombardā un atgrieza cietušajai /pers. C/, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam /pers. A/ par paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanu nosakāms sods - brīvības atņemšana. /pers. A/ noziedzīgo nodarījumu izdarīja pārbaudes laikā, būdams nosacīti notiesāts ar brīvības atņemšanu, nepilnu divu mēnešu laikā pēc Rēzeknes tiesas 2014.gada 5.augusta sprieduma spēkā stāšanās dienas. Viņš savas personiskās tieksmes izvirza augstāk par citu cilvēku interesēm un tiesībām un turpina izdarīt jaunas zādzības, tādējādi apdraudot personu mantiskās intereses. Tas liecina par to, ka apsūdzētais nekādus secinājumus pēc iepriekš piespriestā soda veida un mēra piemērošanas nav izdarījis, turpina nepildīt likumus, ignorē sabiedrības intereses un izdara jaunus noziedzīgus nodarījumus.

Tā kā tiesa ir konstatējusi apsūdzētā atbildību pastiprinošos apstākļus, tad /pers. A/ nav piespriežams minimālais brīvības atņemšanas sods, kas paredzēts Krimināllikuma 38.pantā un 175.panta pirmās daļas sankcijā. Taču, nosakot sodu, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos apstākļus, tāpēc sods ir pietuvinām minimālajam brīvības atņemšanas sodam. Sodam ir jābūt lielākam par iepriekš piemēroto brīvības atņemšanas sodu, kas bija noteikts ar Rēzeknes tiesas 2014.gada 5.augusta spriedumu, jo iepriekšējais soda mērs nav atturējis apsūdzēto no jauna noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu un 55.panta desmito daļu galīgais sods nosakāms pēc spriedumu kopības ar Rēzeknes tiesas 2014.gada 5.augusta spriedumu, noteiktajam sodam daļēji pievienojot neizciesto sodu - brīvības atņemšanu, jo noziedzīgo nodarījumu viņš izdarīja pārbaudes laikā. Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmās[1] daļas 3.punktu noteiktajam sodam jāpievieno ne mazāk kā viena trešdaļa no brīvības atņemšanas soda, kas nav izciests pēc Rēzeknes tiesas 2014.gada 5.augusta sprieduma.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētais nav izcietis brīvības atņemšanas sodu pēc Rēzeknes tiesas 2014.gada 5.augusta sprieduma, jo šajā krimināllietā viņš ir apcietināts no 2014.gada 20.novembra, bet tiesa nolēma izpildīt brīvības atņemšanas sodu pēc iepriekš norādītā sprieduma tikai 2015.gada 20.janvārī. Kā norādījis Augstākās tiesas Krimināllietu departaments, ka drošības līdzeklis – apcietinājums pārtrauc soda izciešanu pēc iepriekšējā sprieduma. Personas vienlaicīgu atrašanos apcietinātā un notiesātā statusos likums neparedz. Tādējādi neizciestais sods pēc iepriekšējā sprieduma tiek rēķināts uz lēmuma par apcietinājuma piemērošanu pieņemšanas dienu, savukārt apcietinājuma laiks saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu tiek ieskaitīts soda termiņā jaunajā lietā (*skat. Augstākās tiesas Krimināllietu departamenta 2014.gada 24.aprīļa lēmums lietā Nr. SKK – 8/2014 (Krimināllieta Nr. 11200037711*).

[5] Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta ceturto un piekto daļu soda izciešanas laikā jāieskaita pirmstiesas procesā aizturēšanā pavadītais laiks no 2014.gada 4.oktobra līdz 2014.gada 6.oktobrim – divas dienas un apcietinājumā pavadītais laiks no 2014.gada 20.novembra līdz 2015.gada 17.februārim *(lietas 21., 30., 46., 48.-50., 58-60.lapa)*.

[6] Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 272.panta trešo daļu apsūdzētajam /pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums *(lietas 46., 48-50.lapa)* ir atstājams negrozāms, līdz spriedums stāsies likumīgā spēkā, jo tiesa piesprieda apsūdzētajam brīvības atņemšanas sodu par mazāk smaga noziedzīga nodarījuma izdarīšanu pārbaudes laikā.

[7] No lietas materiāliem konstatējams, ka apsūdzētajam /pers. A/ ir procesuālie izdevumi par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību tiesas sēdē.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu, 368.panta pirmo daļu no apsūdzētā /pers. A/ valsts labā piedzenama samaksa par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību tiesā atbilstoši iesniegtajam rēķinam *(lietas 123.lapa)*. Tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 85.pantā paredzētos apstākļus, lai atbrīvotu apsūdzēto no samaksas par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā, jo šādi pierādījumi tiesai nav iesniegti.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 529.panta 2.punktu noteikt apsūdzētajam 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas labprātīgai procesuālo izdevumu atlīdzināšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511. - 512., 520. un 527. - 530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 175.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt **ar brīvības atņemšanu uz 6 (sešiem) mēnešiem**.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta pirmo daļu un pirmo[1] daļu noteikt sodu pēc spriedumu kopības, noteiktajam sodam daļēji pievienojot ar Rēzeknes tiesas 2014.gada 5.augusta spriedumu noteikto brīvības atņemšanas sodu, **nosakot** galīgo sodu - **brīvības atņemšanu uz 8 (astoņiem) mēnešiem**.

Soda izciešanas laiku skaitīt no **2015.gada 18.februāra**.

Soda izciešanas laikā ieskaitīt aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2014.gada 4.oktobra līdz 2014.gada 6.oktobrim – divas dienas un no 2014.gada 20.novembra līdz 2015.gada 17.februārim.

Atstāt negrozītu /pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu līdz tiesas spriedums stāsies likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. A/ valsts labā samaksu 111 *euro* (simts vienpadsmit *euro*) apmērā par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību tiesā. **Noteikt** 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas labprātīgai procesuālo izdevumu atlīdzināšanai.

Pilns spriedums tiks sagatavots un būs pieejams **2015.gada 19.februārī**.

Spriedumu var pārsūdzēt vai noprotestēt 10 dienu laikā, kad būs pieejams pilns tiesas spriedums, apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rēzeknes tiesā.

Tiesnesis A.Zutis